

Arrest

nr. 115 613 van 13 december 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 26 september 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 augustus 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 oktober 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. MOSKOFIDIS, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, van Oekraïense origine, afkomstig uit Boguslav, regio Kiev. U bent sinds 2007 officieus en sinds 2010 wettelijk gescheiden van uw echtgenoot K. A. (...) met wie u een zoon D. (...) hebt. Omdat uw zoon minderjarig is werd het hoederecht aan u toevertrouwd. Uw ex-man kon uw zoon elke eerste zaterdag van de maand komen halen voor een etmaal. Echter uw ex-man hield zich niet aan deze gerechtelijke afspraken en kwam op niet afgesproken momenten D. (...) ophalen. Het gebeurde dat uw ex-man ook uw zoon toen hij van school naar huis liep, op straat meenam. Om deze niet afgesproken bezoeken te vermijden, betaalde u uw ex-man zodat hij uw zoon met rust liet. U had telkens conflicten met uw ex-man over uw zoon. Uw ex-man sloeg u dan ook. Hij dreigde er telkens mee u te ontzetten uit uw ouderlijke rechten en u te doden. U

had tegen uw ex-man klachten ingediend maar deze klachten hadden geen gevolg. Het laatste jaar voor uw vertrek werden de conflicten, bedreigingen, afpersingen ernstiger. In de zomer van 2012 had u het plan opgevat om Oekraïne omwille van deze problemen met uw ex-man te ontvluchten. U regelde voor deze vlucht in september een visum. In dezelfde maand regelde u ook een vliegtuigticket naar België. U wilde naar België komen om meer informatie in te winnen over asiel en de asielprocedure. Op 30 september-1 oktober had u opnieuw een conflict over uw zoon met uw ex-man. Uw ex-man sloeg u op straat, wat uw zoon zag. Uw zoon probeerde tussen te komen maar uw ex-man duwde hem weg. Uw zoon viel en brak zijn arm. U ging met uw zoon naar het ziekenhuis waar hij aan de arm werd geopereerd. Na de operatie en verdoving, verliet u Oekraïne voor de vastgelegde reis naar België. U bleef hiervoor 45 dagen in België tot 22 november 2012. Na uw terugkeer naar Oekraïne regelde u een visum voor uw zoon D. (...), wat hij in december kreeg. Voor uw vertrek uit Oekraïne liet u ook een uittreksel uit uw medisch dossier vertalen naar het Nederlands. Op 27 december 2012 verlieten u en uw zoon D. (...) Oekraïne en jullie kwamen dezelfde dag in België toe. Op 23 april 2013 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U had gewacht tot de verblijfstermijn die u door uw visum was toegestaan, was verlopen vooraleer u asiel vroeg bij de Belgische instanties. Sedert u Oekraïne heeft verlaten heeft uw ex-man klacht tegen u ingediend voor het vermeend illegaal naar het buitenland voeren van uw beider zoon. Op die basis is de politie een strafonderzoek begonnen. In januari 2013 was de politie op uw thuisadres al eens gaan vragen naar u. In juni 2013 deed de politie een huiszoeking op uw thuisadres in Oekraïne.

Ter staving van uw asielrelaas legde u volgende documenten voor: uw Oekraïens binnenlands paspoort, uw reispaspoort, 2 handgeschreven notities, een fiscaal attest, de geboorteakte van uw zoon, een brief van het Oekraïens Ministerie van Binnenlandse Zaken d.d. 5 april 2013 + vertaling en een uittreksel van uw medisch dossier + vertaling.

B. Motivering

U verklaarde uw land van herkomst verlaten te hebben, omwille van uw vrees voor uw ex-man. Uw ex-man dreigde er mee uw zoon D. (...) af te nemen, u uit uw ouderlijke rechten te zetten en u te doden. Uw ex-man behandelde u gewelddadig bij de conflicten die jullie hadden over jullie zoon. Tevens diende hij na uw vertrek uit Oekraïne een klacht in dat u zonder zijn toestemming met jullie zoon het land had verlaten en u vreesde bij terugkeer naar Oekraïne daardoor ook een gevangenisstraf (CGVS p. 2, 3, 6, 7).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

Vooreerst moet erop worden gewezen dat uw gedrag er geen blijk van geeft dat u een ernstige vervolgingsvrees zou koesteren. Immers dient vastgesteld te worden dat u verklaarde al in de zomer van 2012 plannen had om asiel aan te vragen omwille van de problemen die u ondervond met uw ex-man. U vroeg met deze bedoeling in september 2012 een visum aan, wat u werd uitgereikt op 25 september 2012. Op 3 oktober 2012 bent u via Wenen naar België bent gevlogen. U verbleef 45 dagen in België tot 22 november 2012. U kwam in oktober 2012 naar België om informatie over de asielprocedure in te winnen. Op de vraag waarom u – die sinds de zomer 2012 plannen had en u al stappen ondernam om uw land te ontvluchten en asiel aan te vragen –, in oktober 2012 of in de 45 dagen dat u toen in België verbleef geen asiel had aangevraagd wees u erop dat u zonder uw zoon naar België was gekomen en dat u terug naar Oekraïne moest keren om hem op te halen (CGVS p. 7, 8, 13, 14, 17). Hiertegen dient te worden ingebracht dat evenzeer uit uw verklaringen blijkt dat u deze eerste reis naar België bewust zonder uw zoon had gemaakt: u had immers enkel voor zichzelf een ticket gekocht (CGVS p. 14). U voegde toe dat het doel van deze eerste reis naar België niet alleen was om zich te informeren over asiel maar ook om te zien wat voor land België was. Dergelijke gedragswijze geeft er alleszins geen blijk van dat u een urgente beschermingsnood zou hebben. Ook laat het niet indienen van een asielaanvraag vermoeden dat u deze internationale bescherming niet noodzakelijk achtte. Meer nog, ondanks het feit dat u eind december 2012, uw tweede reis naar België, bewust met als doel asiel aan te vragen, uw land van herkomst had verlaten, vroeg u pas op 23 april 2013 asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U werd gevraagd waarom u vier maanden wachtte om internationale bescherming te zoeken en u antwoordde dat u gewoon had gewacht tot uw visum verviel. Het was u zo aangeraden. U werd daarop met uw eigen verklaring geconfronteerd dat het doel van uw eerste reis naar België precies was om informatie in te winnen over de asielprocedure. U werd verder gewezen op de wettelijke periode van 8 werkdagen na binnenkomst in een land om asiel aan te vragen. Hierop repliceerde u dat u dit niet wist en dat u niet de volledige informatie had gekregen. Toen u erop werd gewezen dat indien u werkelijk internationale bescherming nodig had, u los van welke informatie u over asiel had, na aankomst onmiddellijk deze bescherming zou vragen, verduidelijkte u dat u bij uw aankomst in België opvang had, u in België niets te vrezen had, en u pas na het verstrijken van uw

visum asiel had aangevraagd (CGVS p. 18). Deze uitleg is niet afdoende. Bovendien blijkt uit de door u neergelegde briefwisseling van het Oekraïense Ministerie van Binnenlandse Zaken met de hoofdgeneesheer van het Bogoeslavski Centraal Districtsziekenhuis, dat u Oekraïne had verlaten om u te laten behandelen voor een kankeraandoening, dat u van deze aandoening zelf ook medische documenten voorlegt die u reeds in het Nederlands liet vertalen voor uw vertrek uit Oekraïne op 27 december 2012, waardoor het vermoeden ontstaat dat u om andere redenen dan bescherming door asiel Oekraïne hebt verlaten. Wat hier ook van zij, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève inroept, mag redelijkerwijze verwacht worden dat zij bij haar aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient, zeker wanneer zij verklaarde over de asielprocedure in België informatie te hebben ingewonnen. Het feit dat u nadat u met de bedoeling asiel aan te vragen uw land van herkomst had verlaten, nog vier maanden wachtte om asiel aan te vragen is een indicatie dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en relateert als dusdanig de aannemelijkheid van de ernst van de door u geschetste vervolging.

Ook inzake de door u verklaarde asielproblemen werden blijken van onaannemelijkheid gevonden.

Zo toonde u zich uiterst vaag over de invloed die uw ex-man ten nadele van u zou kunnen doen gelden. U gaf aan dat u door een klacht die uw man neerlegde omdat u uw zoon illegaal uit Oekraïne had meegenomen, in de gevangenis zou belanden daar er naar aanleiding van zijn klacht een strafzaak werd opgestart (CGVS p. 2,3). U verwees naar het geld, de macht en de connecties die uw ex-man had en die hem steunden in zijn vervolging tegen u. Echter toen u gevraagd werd welke connecties hij had en wat hun functies waren, antwoordde u dat u het niet kon zeggen maar dat uw eigen klachten niet werden aanvaard. U kon evenmin vertellen hoe u wist dat uw ex-man connecties had bij de politie. U stelde dat deze informatie vertrouwelijk was en dat niemand u dat zou vertellen (CGVS p. 3, 5, 16). Opgemerkt moet worden door dat dit gebrek aan informatie over de connecties en de mogelijkheden die uw ex-man bezit, u evenmin aannemelijk maakt dat uw ex-man zou kunnen rekenen op deze connecties en macht om de zaak in uw nadeel te laten beslechten.

Verder moet eveneens gewezen worden op het feit dat u nadat u het nieuws ontving dat uw ex-man omwille van een illegaal vertrek met uw zoon uit Oekraïne een klacht had ingediend, geen enkele stap ondernam om bescherming van uw rechten te zoeken. U verklaarde dat u na uw vertrek vanuit Oekraïne vernomen had dat politie was langs geweest en een huiszoeking had verricht omwille van de klacht die uw ex-man had neergelegd. Op de vraag of u met de contacten die u nog had in Oekraïne iets had ondernomen om uit te zoeken wat de stand van zaken was in het strafonderzoek dat naar aanleiding van zijn klacht was opgestart, verduidelijkte u dat niemand u iets zou kunnen vertellen. U beweerde dat u uw vader had gevraagd om te informeren maar dat ze hem documenten hadden geweigerd omdat hij geen recht had om iets over de zaak te horen. Noch u, noch uw familie, had een advocaat geraadpleegd om u bij te staan in deze strafzaak omdat dit te veel geld kostte. Ook in België had u geen stappen ondernomen om u te laten bijstaan in deze strafzaak. U wees er op dat u alles wettelijk had gedaan en dat zijn verklaringen niet juist waren. U herhaalde dat u Oekraïne had verlaten omwille van bedreigingen, geweld, pesterijen en afpersingen. Uw ex-man wist heel goed wat hij deed door de klacht in te dienen, zo zou hij kunnen zorgen dat uw zoon onder zijn verantwoordelijkheid valt (CGVS p. 6, 9, 10). Opgemerkt moet worden, zeker gezien het hoederecht van uw zoon op het spel staat, uw belangrijkste vrees, dat uw gebrek aan initiatief om zich verder te informeren over de stand van zaken betreffende de strafzaak van uw ex-man, niet getuigt van een gegronde vrees voor vervolging.

Wat betreft de meerdere klachten die u in Oekraïne tegen uw ex-man zou hebben ingediend omwille van de slagen die u van hem kreeg moet vastgesteld worden dat u ook deze klachten niet aannemelijk maakt. Toen u gevraagd werd wanneer u door uw ex-man werd geslagen antwoordde u dat u het niet wist. U had de eerste twee keren geen klacht hierover ingediend. U kon zich het aantal keren dat hij u had geslagen niet herinneren. U dacht 3 of 4 keer. Op de vraag wanneer u dan deze klachten bij de politie had neergelegd, verklaarde u vorig jaar, maar u wist de maand niet. Evenmin kon u aangeven hoeveel tijd er tussen de verschillende klachten zat. Opgemerkt moet worden dat u onaannemelijk vaag blijft over het aantal klachten en wanneer u deze neerlegde bij de politie. Bovendien legde u betreffende deze klachten geen begin van bewijs voor. Uw gebrek aan een begin van bewijs en uw vage verklaringen over deze klachten ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u in het kader van uw asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Uw binnenlands paspoort, uw reispaspoort, het geboortecertificaat van uw zoon, en het belastingsattest bevatten persoonsgegevens, wat niet wordt betwist. De twee handgeschreven briefjes zijn voor u hulpmiddelen om uw verder te helpen in de

luchthaven. Het Oekraïens medisch attest en de gelegaliseerde vertaling, verwijzen naar uw medische problemen die evenmin worden in vraag gesteld. Betreffende de brief van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, moet alvast worden opgemerkt dat het hier een faxkopie betreft, en dat bijgevolg de bewijswaarde ervan gering is gezien van dergelijke kopieën de authenticiteit niet kan worden geverifieerd. Bovendien is ook de vertaling van deze brief die u voorlegt niet volledig correct. Volgens de vertaling die u voorlegt bevestigt de commissaris dat u in medische behandeling bent, terwijl uit de vertaling die door het Commissariaat-generaal werd opgemaakt, blijkt dat de commissaris aan de hoofdgeneesheer van het centraal ziekenhuis van Bogoeslavsky inlichtingen vraagt of u werkelijk lijdt aan een kankeraandoening of niet. Uit de brief blijkt dat de autoriteiten nagaan of de reden die u opgaf bij het verlaten van uw land, overeenkomt met de werkelijkheid. Verder moet opgemerkt worden dat u deze brief omschreef tegenstrijdig met de inhoud van de brief als een klacht van uw ex-man (CGVS p. 3). Uw gebrek aan correcte kennis van de inhoud van dit stuk doet verder afbreuk aan het gebrek aan aannemelijkheid van de door u verklaarde asielmotieven. Wat hier ook van zij, aangaande de inhoud van deze brief moet worden opgemerkt dat hieruit enkel blijkt dat in het kader van een klacht door uw ex-man onderzoeksdaten werden verricht. Niets uit dit stuk geeft er blijk van dat de autoriteiten dusdanig onder de invloed van uw ex-man zouden staan dat voornoemd onderzoek ten onrechte in uw nadeel zou aflopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3.1. Daar waar verwerende partij erop wijst dat het gedrag van verzoekende partij er geen blijk van geeft dat zij een ernstige vervolgingsvrees zou koesteren, volhardt verzoekende partij in haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar gehoor. Ze stelt dat de situatie in Oekraïne voor haar en haar zoon niet langer houdbaar was, omwille van de incidenten met haar ex-man. Evenwel wilde verzoekende partij niet halsoverkop naar het buitenland vertrekken met haar zoon. Verzoekende partij wil haar zoon stabiele levensomstandigheden bieden en een mooie toekomst. Daarom is zij reeds in het najaar van 2012 naar België gereisd, om na te gaan of het indienen van een asielaanvraag mogelijk was, wat hun levensomstandigheden hier zouden zijn en of zij haar zoon hier zou kunnen bieden wat hij nodig heeft. Dat verzoekende partij verkiest om een beredeneerde keuze te maken in plaats van

halsoverkop haar land van herkomst te ontvluchten, neemt niet weg dat zij zich ernstig zorgen maakte over haar welzijn en het welzijn van haar zoon in Oekraïne. Voorts heeft verzoekende partij op aanraden van kennissen pas in april 2013 asiel aangevraagd. Eens zij samen met haar zoon in België was aangekomen, voelde zij zich veilig en hoefde zij voor niemand te vrezen. Vandaar dat verzoekende partij dan ook het advies van deze kennissen volgde, om eerst de termijn van haar visum te laten verstrijken alvorens asiel aan te vragen. Verzoekende partij heeft, in plaats van een advocaat in België te raadplegen, de raad van vrienden opgevolgd. De laattijdigheid van haar asielaanvraag kan haar dan ook niet verweten worden. Zij was immers te goeder trouw en heeft – weliswaar verkeerde – raad van vrienden opgevolgd.

2.2.3.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag worden verwacht dat hij, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming, zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties van het land dat hij om bescherming vraagt. Verzoekende partij verklaart tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 4 juli 2013 dat zij reeds in de zomer van 2012 plannen had om haar land van herkomst te ontvluchten en asiel aan te vragen in België. Met de bedoeling haar land te ontvluchten, heeft zij vervolgens in september 2012 een visum aangevraagd (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 8). Ook haar ticket had zij reeds in september 2012 gekocht (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 14). Verzoekende partij stelt dat zij op 3 oktober 2012 naar België was gekomen om informatie over de asielprocedure in te winnen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 14). Wanneer haar wordt gevraagd waarom zij tijdens dit verblijf in België geen asiel heeft aangevraagd, stelt zij dat zij terug naar Oekraïne moest keren om haar zoon op te halen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 14). Evenwel blijkt uit haar verklaringen dat zij haar eerste reis naar België bewust zonder haar zoon had gemaakt, daar zij in september 2012 enkel voor haar een visum had geregeld en een ticket had gekocht, en niet voor haar zoon (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 14). Verzoekende partij geeft verder aan dat zij niet alleen naar België was gekomen om informatie over de asielprocedure in te winnen, maar ook om te zien wat voor land België was, hetgeen verzoekende partij tevens herhaalt in haar verzoekschrift. Daar verzoekende partij evenwel reeds sinds de zomer van 2012 plannen had om haar land van herkomst te ontvluchten en asiel aan te vragen in België, strookt dit gedrag geenszins met het bestaan van een urgente beschermingsnood.

Verder acht de Raad het bevreemdend dat verzoekende partij niet op de hoogte zou zijn van de wettelijke periode van 8 werkdagen na binnenkomst in een land om asiel aan te vragen, daar verzoekende partij tijdens haar gehoor uitdrukkelijk verklaart op 3 oktober 2012 voor 45 dagen naar België te zijn gekomen met de bedoeling om zich te informeren over de asielprocedure. Los van deze verklaring kan bovendien van iemand die zijn land ontvlucht omdat hij nood heeft aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij in het gastland ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren aangaande de wijze waarop deze bescherming kan verkregen worden en zo snel mogelijk een asielaanvraag indient. De vaststelling dat verzoekende partij na haar aankomst, samen met haar zoon, op 27 december 2012, maar liefst vier maanden wacht vooraleer op 23 april 2013 asiel aan te vragen, is allesbehalve verenigbaar met een dringende nood aan internationale bescherming. Gezien van verzoekende partij verwacht kan worden dat zij zich terdege informeert omtrent de asielprocedure, en gezien haar eigen verklaring dat zij in oktober 2012 naar België was gekomen met de bedoeling zich te informeren over de asielprocedure, kan haar opmerking dat zij de raad opgevolgd heeft van vrienden geenszins haar laattijdigheid bij het indienen van haar asielaanvraag vergoelijken.

2.2.4.1. Aangaande de motivering van verwerende partij dat verzoekende partij zich uiterst vaag toonde over de invloed die haar ex-man ten nadele van haar zou kunnen doen gelden, benadrukt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat haar man de connecties die hij had niet aan haar zou prijsgeven. Verzoekende partij oppert verder dat het logisch is dat een persoon die gebruik maakt van connecties teneinde iets te bereiken waarvoor eigenlijk geen wettelijke grond is, niet kenbaar zal maken op welke manier dit geregeld werd. Voorts stelt ze dat het een algemeen gekend gegeven is dat in haar land van herkomst corruptie welig tiert en dat als men de nodige connecties heeft, heel wat (illegale) zaken kunnen bewerkstelligd worden. Omtrent de manier waarop en via welke personen de regelingen werden getroffen, wordt uiteraard niet publiekelijk gesproken.

2.2.4.2. De Raad merkt op dat verzoekende partij tijdens haar gehoor volgende vage verklaringen geeft omtrent de connecties die haar ex-man zou hebben:

*“(…) Mijn ex man heeft vrienden bij het parket, familieleden bij de politie
Welke functies hebben de familieleden en vrienden dan van uw man?*

Dat kan ik niet zeggen. Het bewijst het feit dat mijn klachten niet werden aanvaard. Maar hoe hij dat doet, dat weet ik niet. Ik weet dat hij daar mensen kent, maar ik weet niet wie precies

Hoe weet u dat uw man mensen kent bij de politie?

Weet je in Oekraïne als je mensen kent, je woont in dezelfde stad. Je kan beroep doen. Oekraïne is een corrupt land. Kijk, hoe het kan gebeuren, je gaat naar je buurman, je buurman kent iemand bij de politie of bepaalde dienst. Je vraagt hem om een gunst of dienst en hij doet het via zijn kennissen. Zo gaan de dingen in Oekraïne.

(...)

Welke connecties heeft uw man dan concreet?

Ik weet het niet concreet. Ik weet dat hij connecties heeft bij parket en bij politie. Maar wie precies weet ik niet. (...)

(...)

U moet toch enig idee hebben van zijn connecties?

Ik denk dat deze informatie vertrouwelijk is. Niemand zal me dat vertellen. Maar ik kan niet verklaren hoe het kwam dat mijn klachten verdwenen. (...)" (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 5). De Raad is dan ook van oordeel dat de stelling van verzoekende partij dat haar man connecties heeft bij het parket en bij de politie een volstrekt blote bewering betreft daar deze stelling op geen enkel concreet gegeven is gebaseerd. Verzoekende partij kan immers noch aangeven wie haar ex-man precies kent bij het parket en/of de politie, noch uitleggen hoe zij weet dat haar man dergelijke connecties heeft.

Waar verzoekende partij verwijst naar de corruptie in Oekraïne, merkt de Raad op dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in Oekraïne niet volstaat om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient immers *in concreto* te worden aangetoond. Verzoekende partij maakt de connecties die haar man zou hebben bij het parket en de politie evenwel niet aannemelijk.

2.2.5.1. In verband met de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij nadat zij het nieuws ontving dat haar ex-man omwille van een illegaal vertrek met hun zoon uit Oekraïne een klacht had ingediend, geen enkele stap ondernam om bescherming van haar rechten te zoeken, stelt verzoekende partij dat zij vanuit België geen concrete stappen kan ondernemen en dat zij zich persoonlijk dient aan te bieden teneinde informatie uit het strafonderzoek te bekomen. Aan naaste familieleden kan deze vertrouwelijke informatie niet gegeven worden. Noch verzoekende partij, noch haar familieleden, hebben de financiële mogelijkheden om een advocaat te mandateren teneinde haar rechten te beschermen. Bovendien, omwille van de corruptie, de connecties van haar echtgenoot en de gebeurtenissen na de klacht, zijn haar kansen op enig resultaat bij de verdediging van haar rechten *quasi nihil*.

2.2.5.2. De Raad acht het volstrekt onaanvaardbaar dat verzoekende partij geen enkele stap heeft ondernomen om bescherming van haar rechten te zoeken nadat zij het nieuws ontving dat haar ex-man omwille van een illegaal vertrek met haar zoon uit Oekraïne een klacht had ingediend. Verzoekende partij vreest immers een gevangenisstraf en dat haar het hoederecht over haar zoon zou worden afgenomen (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 9). Dat zij niet in staat zou zijn een advocaat te mandateren teneinde haar rechten te beschermen, maakt verzoekende partij niet aannemelijk. Immers legt verzoekende partij omtrent deze mogelijkheid erg incoherente verklaringen af tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal van 4 juli 2013, daar zij verschillende redenen opnoemt waarom geen advocaat werd geraadpleegd:

"Hebt u een advocaat gecontacteerd?"

Hij kan niets doen, omdat ik daar niet ben.

Mevrouw, als uw familie een advocaat contacteert moet u enkel een volmacht opsturen, dat kan vanuit België. Niet zo moeilijk?

We hebben er over nagedacht maar mijn ouders willen zich niet moeien met de zaak. En om een advocaat te huren heb je veel geld nodig.

U en uw familie hebt geen advocaat gecontacteerd voor u in deze zaak?

Neen, voorlopig nog niet.

Waarom niet?

Het is duur, dat is een reden.

Andere reden?

Omdat ik hier ben en ze willen niet starten zonder mij" (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 9). Dat het financieel totaal onmogelijk zou zijn voor haar en haar familie een advocaat te mandateren, maakt verzoekende partij derhalve niet aannemelijk. Dergelijk passief gedrag ten aanzien van de rechtszaak van haar ex-man, terwijl deze nochtans grote gevolgen kan hebben voor verzoekende partij en haar zoon, is dan ook onverenigbaar met de door haar voorgehouden vrees.

Voorts merkt de Raad op dat reeds werd vastgesteld dat aan de verklaringen van verzoekende partij dat haar man connecties zou hebben bij het parket en de politie geen enkel geloof kan worden gehecht (zie punt 2.2.4.2). De verwijzing van verzoekende partij naar de corruptie en naar de connecties van haar ex-man om te stellen dat haar kansen op enig resultaat bij de verdediging van haar rechten *quasi nihil* zijn, is dan ook niet dienstig.

2.2.6.1. Betreffende de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij de door haar in Oekraïne ingediende klachten tegen haar ex-man omwille van de slagen die zij van hem kreeg evenmin aannemelijk maakt, stelt verzoekende partij in haar verzoekschrift dat zij de precieze data van deze klachten niet meer kan herinneren. Dit is niet opmerkelijk aangezien de onenigheid tussen verzoekende partij en haar ex-man al een hele tijd aansleept, waardoor de incidenten zich opstapelden. Enkele keren werd het verzoekende partij te veel, zodat zij naar de politie stapte om klacht in te dienen, dewelke evenwel geen resultaat brachten.

2.2.6.2. De Raad merkt vooreerst op dat verzoekende partij zich niet alleen de “precieze data” van deze klachten niet meer herinnert, tijdens haar gehoor is gebleken dat zij zelfs de maand waarin zij de klachten had ingediend zich niet herinnerde en evenmin hoeveel tijd er tussen de verschillende klachten zat. Evenwel kan er in redelijkheid worden aangenomen dat dergelijke doorslaggevende en ingrijpende gebeurtenissen in het geheugen van verzoekende partij zijn gegrift, zodat hiervan zelfs na het verstrijken van een bepaalde periode een volledig, geloofwaardig en eenduidig verslag kan worden uitgebracht. Verzoekende partij verklaart drie à vier keer te zijn geslagen, waarbij zij de eerste twee keren geen klacht had ingediend, maar de keren erna wel (administratief dossier, stuk 4, gehoorverslag CGVS d.d. 04/07/2013, p. 20-21). De vaststelling dat verzoekende partij er niet in slaagt dergelijke ingrijpende gebeurtenissen zelfs niet bij benadering te situeren in de tijd, doet dan ook op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

2.2.7. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.8. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Oekraïne een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 16 en 17) en dat verzoekende partij tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal d.d. 4 juli 2013 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien december tweeduizend dertien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT